

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 158/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Jurajom Gavalcom, Piešťanská 3, Trnava, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 6Tos/156/2023-1304 z 5. septembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením krajského súdu č. k. 6Tos/156/2023-1304 z 5. septembra 2023. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je od 13. februára 2023 väzobne [z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] trestne stíhaný a následne obžalovaný pre obzvlášť závažný zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 a 2 písm. e) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Po podaní obžaloby z 10. augusta 2023 Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. 5Tk/1/2023 z 23. augusta 2023 rozhodol podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku o ponechaní sťažovateľa vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a podľa § 80 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Trestného poriadku väzbu sťažovateľa dohľadom probačného a mediáčného

úradníka nenahradil. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľ podal sťažnosť, ktorú krajský súd napadnutým uznesením podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti v podstatnom namieta, že v jeho väzobnej trestnej veci sa nepostupuje s náležitou starostlivosťou, prednostne a urýchlene, pričom podľa názoru sťažovateľa „*vyšetrovateľ väčšinu času v prípravnom konaní vôbec nekonal*“. Sťažovateľ zároveň namieta, že v rámci preštudovania spisu 7. augusta 2023 mu bol na preštudovanie predložený spis, ktorý nebol vytvorený v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 618/2005 Z. z. o tvorbe spisu orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi v znení neskorších predpisov, keďže sťažovateľovi bol „*predložený listinný materiál v šanónoch, dalo sa v ňom voľne listovať, dokladať i vyberať listy*“. Sťažovateľ taktiež namieta, že kamerové záznamy, ktoré sú súčasťou spisu, mu vyšetrovateľom neboli prehrané v rámci preštudovania spisu 7. augusta 2023, ale až nasledujúci deň (t. j. 8. augusta 2023), čo podľa názoru sťažovateľa treba považovať za nové preštudovanie spisu, na ktoré mu mala byť vyšetrovateľom poskytnutá nová trojdňová lehota na prípravu. Napokon sťažovateľ namieta, že predmetný spisový materiál bol neúplný, keďže pred preštudovaním spisu a podaním obžaloby ešte nebol pribratým znalcom vyhotovený znalecký posudok, pričom podľa názoru sťažovateľa bolo s preštudovaním spisu a podaním obžaloby potrebné počkať až do vyhotovenia znaleckého posudku.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

6. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti hovoriť, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

7. V každom jednotlivom prípade tvrdeného porušenia základného práva na osobnú slobodu je ústavný súd povinný pri svojom rozhodovaní prihliadať na konkrétne okolnosti preskúmvanej

veci (II. ÚS 353/06, II. ÚS 142/07, II. ÚS 80/08, I. ÚS 59/2016, taktiež aj rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Letellier proti Francúzsku z 26. 10. 1991, Annuaire, č. 207; Navarra proti Francúzsku z 23. 11. 1993, Annuaire, č. 273-B a ďalšie).

8. Právomoc ústavného súdu vo vzťahu k rozhodovaniu všeobecných súdov vo väzobných veciach je daná len na preskúmanie dôvodu a spôsobu obmedzenia osobnej slobody, t. j. či proti osobe, ktorá sa berie do väzby, bolo vznesené obvinenie, rozhodnutie o väzbe sa odôvodnilo aj skutkovými okolnosťami, o väzbe rozhodoval príslušný súd, obvinený bol vzatý do väzby pre konkrétne skutočnosti, resp. že osoba bola vzatá a držaná vo väzbe len na čas dovolený zákonom, resp. konkrétnym rozhodnutím väzobného súdu o predĺžení väzby. Teda úlohou ústavného súdu je sledovať, či všeobecné súdy v namietaných rozhodnutiach správne aplikujú právo, či dané rozhodnutia sú odôvodnené a či nenesú znaky arbitrárnosti vyúsťujúce do porušenia niektorého zo základných práv a slobôd (III. ÚS 271/07, II. ÚS 464/2011). Do obsahu právomoci ústavného súdu však nepatrí preskúmať postup, ako aj správnosť skutkových a právnych záverov všeobecných súdov, ktorý ich viedol k záveru o existencii zákonného dôvodu na vzatie do väzby. Tento postup skúma súd v riadnom inštančnom postupe, ktorý je funkčne usposobený na preskúmanie obsahu trestného spisu, súvisiacich listín, podaní obvineného a prípadne aj ďalších dôkazov osvedčujúcich použitie takéhoto zabezpečovacieho prostriedku, akým je väzba v trestnom konaní (II. ÚS 76/02). Teda ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) nekoná ako súd tretej alebo štvrtej inštancie, ale jeho úlohou je preskúmať zlučiteľnosť opatrenia, ktorým je jednotlivец pozbavený slobody, s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 165/02, IV. ÚS 237/2021).

9. Pri posúdení napadnutého uznesenia krajského súdu teda úlohou ústavného súdu nebolo preskúmať správnosť skutkových a právnych záverov, o ktoré krajský súd oprel svoje rozhodnutie, resp. odpovedať na otázku, či po podaní obžaloby mal/nemal byť sťažovateľ ponechaný vo väzbe. Úloha ústavného súdu sa v danom prípade obmedzila na posúdenie otázky, či je odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu ústavnoprávne akceptovateľné.

10. Vo vzťahu k sťažovateľovej námietke, že v jeho väzobnej trestnej veci sa nepostupuje s náležitou starostlivosťou, prednostne a urýchlene, krajský súd v napadnutom uznesení v podstatnom uviedol, že z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že po vznesení obvinenia (13. februára 2023, respektíve 14. februára 2023) boli u sťažovateľa a spoluobvineného ■■■■■ vykonané domové prehliadky so zaistením väčšieho množstva elektronických zariadení a rôznych látok (13. februára 2023 a 16. februára 2023), pričom 21. februára 2023 bolo odstúpené začaté trestné stíhanie vo vzťahu k zaisteným látkam a zbraniam. Krajský súd rozhodol o sťažnostiach sťažovateľa a spoluobvineného proti uzneseniam o vzatí do väzby 2. marca 2023. Dňa 15. marca 2023 uložil prokurátor vyšetrovateľovi pokyn na zmenu právnej kvalifikácie skutku a rozhodol o zamietnutí sťažností proti uzneseniam o vznesení obvinenia. Zmena právnej kvalifikácie skutku bola sťažovateľovi a spoluobvinenému oznámená prípisom z 28. marca 2023. Poškodení, svedkovia a znalkyňa boli vypočúvaní 5. apríla 2023, 1. júna 2023, 12. júla 2023 a 18. júla 2023, pričom 17. apríla 2023 a 8. júna 2023 bol pribratý znalec na skúmanie 47 elektronických zariadení. Znalecký ústav na skúmanie zaistených látok pri domových prehliadkach bol pribratý 2. mája 2023 a znalecký posudok bol predložený 5. júna 2023. Znalec z odvetvia psychiatrie a sexuológie na posúdenie osobností sťažovateľa a spoluobvineného bol pribratý rovnako 5. júna 2023 a znalecký posudok bol predložený 12. júna 2023. Znalecký ústav

na objasnenie účinkov látky HGB a GBL bol pribratý 10. júla 2023 a odborné vyjadrenie bolo predložené 21. júla 2023. Odborné vyjadrenie na ohodnotenie zlatých šperkov bolo vyžiadané 14. júla 2023 a v totožný deň bolo aj predložené. Krajský súd na s. 8 napadnutého uznesenia napokon uzavrel, že z takto opísaných úkonov je zrejmé, že vo veci sa konalo plynulo a bez prieťahov. Sťažovateľovi krajský súd tiež vysvetlil, že od 15. februára 2023 do 5. apríla 2023 sa vo veci rozhodovalo o sťažnostiach proti uzneseniam o vzatí do väzby, o sťažnostiach proti uzneseniam o vznesení obvinenia a o odstúpení trestného stíhania, pričom v období od 2. mája 2023 do 1. júna 2023 boli plánované ďalšie výsluchy.

11. K námietke sťažovateľa, že mu bol predložený spis na preštudovanie v šanónoch, v ktorých sa dalo voľne listovať, krajský súd v napadnutom uznesení uviedol, že sťažovateľ nenamietal, že by v spisovom materiáli chýbali, resp. boli navyiac nejaké listiny oproti spisu, ktorý bol pripojený k podanej obžalobe, preto len forma, v akej bol spis predložený na preštudovanie, nerobí tento úkon vadným.

12. Pokiaľ ide o sťažovateľovu námietku, že preštudovanie spisu realizované 8. augusta 2023 (v rámci ktorého boli sťažovateľovi prehrané kamerové záznamy) mu nebolo oznámené so zachovaním zákonnej lehoty, ktorej sa nevzdal, krajský súd v napadnutom uznesení uviedol, že k preštudovaniu spisu prišlo 7. augusta 2023 so zachovaním zákonnej lehoty pre sťažovateľa aj jeho obhajcu, pričom pri tomto preštudovaní boli v spise založené aj videozáznamy z výpovede poškodeného a kamerové záznamy z bytového domu, ktoré však z technických príčin nemohli byť prehraté, čo bolo sťažovateľovi umožnené hneď nasledujúci deň, t. j. 8. augusta 2023. Podľa názoru krajského súdu vzhľadom na skutočnosť, že 8. augusta 2023 už nešlo o nové preštudovanie spisu po doplnení dôkazov do spisu, nemožno súhlasiť so sťažovateľovým názorom o potrebe opätovne zachovať zákonnú lehotu na prípravu na takýto úkon.

13. Napokon, pokiaľ ide o sťažovateľovu námietku, že pri preštudovaní spisu ešte nebol vypracovaný znalecký posudok [REDAKOVANÉ], krajský súd v napadnutom uznesení uviedol, že je na vyšetrovateľovi, kedy považuje vyšetrovanie za skončené a jeho výsledky postačujúce na podanie návrhu na obžalobu, ktorý následne prokurátor akceptuje podaním obžaloby.

14. Ústavný súd po ústavnom prieskume napadnutého uznesenia krajského súdu konštatuje, že úvahy sťažovateľa o porušení jeho základných práv v dôsledku údajnej neodôvodnenosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu vníma ako tendenčné. Z uvedenej argumentácie krajského súdu, naopak, vyplýva, že krajský súd dal na námietky sťažovateľa dostatočné odpovede. Zo záverov, ku ktorým krajský súd dospel, nevyplýva jednostrannosť alebo taká aplikácia príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Krajským súdom prezentovaná interpretácia jednotlivých ustanovení aplikovaných právnych noriem nijako nepopiera ich účel a zmysel, a má teda z hľadiska ich ústavnej konformnosti akceptovateľnú podobu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu nevyplýva nič, čo by signalizovalo arbitrárny alebo zjavne neopodstatnený výklad relevantnej zákonnej úpravy vo veci s dôsledkom porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ústavy.

15. Pokiaľ ide o sťažovateľovu námietku, že v jeho väzobnej trestnej veci sa nepostupuje s náležitou starostlivosťou, prednostne a urýchlene, ústavný súd upriamuje pozornosť na odôvodnenie napadnutého uznesenia, v ktorom sa krajský súd náležite vysporiadal s argumentmi sťažovateľa namietajúcimi nedostatok rýchlosti postupu vyšetrovateľa v prípravnom konaní.

Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že obvinenie bolo sťažovateľovi vznesené 13. februára 2023, pričom prokurátor krajskej prokuratúry podal na sťažovateľa obžalobu 11. augusta 2023. Dĺžka tohto časového úseku, ktorá v konkrétnom prípade predstavovala necelých 6 mesiacov, podľa názoru ústavného súdu nesignalizuje ústavno-právnu neudržateľnosť. Presne ohraničiť dĺžku konkrétneho trestného stíhania v zákone nie je možné (m. m. II. ÚS 120/2023, III. ÚS 586/2023), pričom dĺžka doterajšieho trestného konania vedeného proti sťažovateľovi sa so zreteľom na konkrétne okolnosti veci nejaví extrémne dlhá a podľa názoru ústavného súdu neprekročila hranicu ústavnoprávnej akceptovateľnosti.

16. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd pre úplnosť poukazuje, že (obdobne ako sťažovateľ) aj spoluobvinený ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. októbra 2023 smerujúcou proti napadnutému uzneseniu krajského súdu taktiež namietal nedostatok rýchlosti postupu vyšetrovateľa v prípravnom konaní, pričom ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 586/2023-19 z 9. novembra 2023 túto ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

17. V súvislosti s námietkami sťažovateľa týkajúcimi sa procesného postupu vyšetrovateľa v jeho trestnej veci (predloženie spisu v šanónoch, v ktorých sa dalo voľne listovať; nezachovanie zákonnej lehoty na preštudovanie spisu; nevypracovanie znaleckého posudku) ústavný súd konštatuje, že rozhodnutie o väzbe nie je vhodným priestorom na vysporiadavanie sa s námietkami týkajúcimi sa správnosti predchádzajúceho postupu vyšetrovateľa konajúceho v trestnej veci sťažovateľa. Pri rozhodovaní o väzbe sa predpokladá dôraz primárne na okolnosti súvisiace s jej dôvodnosťou a zákonnosťou. Sťažovateľ tak do rozhodovania o väzbe vnáša okolnosti, ktoré takéto súvis už nemajú. Krajský súd sa však v každom prípade dostatočne vyjadril aj k týmto, s väzbou nie celkom súvisiacim argumentom sťažovateľa, pričom dal odpovede na podstatné námietky sťažovateľa týkajúce sa procesného postupu vyšetrovateľa v jeho trestnej veci (m. m. IV. ÚS 479/2022, II. ÚS 580/2022).

18. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že prípadné pochybenia vyšetrovateľa v prípravnom konaní nemajú automatický dopad na opodstatnenosť väzobného stíhania, resp. ďalšieho trvania väzby. Tieto pochybenia môže sťažovateľ namietat štandardnými procesnými prostriedkami na hlavnom pojednávaní, resp. v riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch proti meritórnym rozhodnutiam. Súd rozhodujúci o väzbe totiž nemá v zásade právomoc takéto námietky hodnotiť (m. m. IV. ÚS 392/2023, II. ÚS 2/2024). Inak povedané, platná právna úprava trestného konania umožňuje aj v nasledujúcich štádiách trestného konania obžalovanému v rámci uplatnenia práva na obhajobu domáhať sa právne účinným spôsobom ochrany práv, a to na hlavnom pojednávaní, prípadne prostredníctvom riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. V rámci práva na obhajobu možno uplatniť aj argumentáciu týkajúcu sa zákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní v rámci prípravného konania na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom, prípadne využitím opravných prostriedkov (odvolania a dovolania) v trestnom konaní.

19. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľove námietky neboli v súhrne spôsobilé spochybniť ústavnú udržateľnosť napadnutého uznesenia krajského súdu. Na tomto základe, ako aj s prihliadnutím na svoju judikatúru, podľa ktorej možno za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol

posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie, pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

20. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2024

Peter Molnár
predseda senátu